

opusdei.org

Un ajutor din cer

Când Domnul mă va chema și purta în Cer, de acolo vă voi putea ajuta mai mult și cu o eficacitate mai mare

01.01.2011

Când Domnul mă va chema și purta în Cer, de acolo vă voi putea ajuta mai mult și cu o eficacitate mai mare.

Începând cu ziua morții sale, 26 iunie 1975, au început să sosească la sediul Prelaturii lui Opus Dei, la Roma, din toate părțile lumii, relatări despre

favorurile atribuite mijlocirii Mons. Josemaría Escrivá: convertiri, hotărâri de a practica temeinic credința creștină, vindecări, favoruri materiale... Este ecoul unei devoțiuni pe care Sfântul Scaun a calificat-o ca „un fenomen autentic de pietate populară”.

Mijlocirea sfinților

În lumea aceasta, sfinții au trăit pentru a-l iubi pe Dumnezeu și pe alții, imitându-l pe Isus Cristos care „a trecut făcând bine”. Însă când ajung în cer, cum spune *Catehismul Bisericii Catolice*, nu încetează să aibă grijă de aceia pe care i-au lăsat pe pământ. Mijlocirea lor este cea mai înaltă slujire pe care o fac Planului lui Dumnezeu. Putem și trebuie să-i rugăm să mijlocească pentru noi și pentru lumea întreagă”.

Totul a început cu o rugăciune

Multe persoane au început să se adreseze sfântului Josemaría datorită unei întâlniri – adesea întâmplătoare – cu o iconiță pentru devoțiunea sa.

La piață

„Mă încredințez în toate zilele Monseniorului – scrie o doamnă guatemaleză care lucrează într-o piață – și vă cer bunăvoința de a-mi trimite pentru unele persoane care doresc să obțină haruri prin Monseniorul, pentru că eu le spun că Monseniorul face minuni pentru a vindeca pe bolnavi și să-i îndepărteze de viciul alcoolului, și unii au văzut deja minuni. Pentru acest motiv vă cer să-mi trimiteți câteva iconițe cu rugăciunea”.

Din închisoare

Această scrisoare a fost scrisă cu mulți ani înainte, înainte de beatificarea Mons. Escrivá. Vine dintr-o închisoare: „Am primit

iconițele pentru devoțiunea particulară, pentru că unii din tovarășii mei din închisoare sunt pioși și recită zilnic Sfântul Rozariu, și le-am oferit duminică, după Sfânta Liturghie oficiată de Capelanul închisorii. Vă sugerez, dacă vi se pare oportun, să trimiteți câteva iconițe părintelui capelan, pentru că, într-adevăr, nimeni nu cunoștea această rugăciune frumoasă și mai ales este un ajutor pentru fiecare în necesitățile zilnice. El vizitează alte șase sectoare, unde sunt alți bătrâni ca mine care știu să aprecieze ceea ce este de o mare valoare creștină”.

În deșert

De multe ori iconița a trecut din mână în mână, până ce ajungea în locuri îndepărtate. Iată ce i s-a întâmplat unui avocat cilian: „Înainte cu câteva săptămâni tovarășul meu și cu mine am mers în nordul țării. Trebuia să mergem în multe sate și

orașe pentru a verifica starea de înaintare a unor cauze. Strada parcurgea întinderi imense ale unui deșert cel mai arid din lume: deșertul din Atacama. Aveam timp, și de aceea am hotărât să vizităm Valle din Encanto, monument arheologic din acea zonă. Drumul era greu, și în unele momente era greu de a distinge drumul de deșert. Am ajuns lângă căsuța paznicului. Am intrat. Am început să privesc vasele de artă rupestră într-una din vitrine. Cu mare surpriză am văzut iconița sfântului Josemaría – puțin decolorată de soare – atârnată pe un perete. L-am întrebat pe paznic dacă se încredința lui și mi-a răspuns că da, de mulți ani avea pentru el o mare devoțiune”.

La spital

„La Galway – scrie un medic irlandez – când ofer o iconiță mulți îl recunosc de îndată pe Monseniorul

Escrivá. Cineva îmi spune: „Cunosc această rugăciune de mult timp și îl recit adesea”. Alții adaugă cu convingere: „Este o rugăciune foarte frumoasă”. În spitalul în care lucrez se pot vedea pe noptierele bolnavilor, pe paturi, la fereastră. Un bolnav chiar a copiat cu mâna rugăciunea pentru a o da rudelor. Mulți se adresează mijlocirii Monseniorului Escrivá pentru a cere vindecarea, și alții dau iconița propriilor părinți cerându-le să se roage pentru vindecarea lor. O tratează cu respect și sunt foarte mulțumiți când primesc una nouă”.
